

Божията СЛОВО

ГОДИНА XIX, БРОЙ 2 (199) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Божията любов - Необяснима! Неотменима! Неустоима!

„Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми дал, защото са Твои. И всички Мое е Твое, и Твоето Мое, и Аз се прославям в тях ... Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия. Те не са от света както и Аз не съм от света. Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина. Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в света; и заради тях Аз осветявам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината. И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил. И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; Аз в тях, и Ти в мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене.”

(Йоан 17:9-10; 15-23)

Едва ли ще намерите по-красиви и насърчителни думи в Библията, които се отнасят към нас – вярващите. Първосвещеническата молитва на Господа Исуса Христа е като съ-

кровищница от същпоценни бисери, кой от кой по-красиви и драгоценни за милиарди християни в продължение на две хилядолетия. Не са много местата, където в Евангелията

са записани молитвите на Исус, но благодаря на Бога за тази. Много съм благодарен на брат Йоан че я е записал и още по-благодарен на Святия Дух, че му я е продиктувал.

Каква молитва само! Няколко часа преди апостолите да се разбягат като подплашени мишоци, оставяйки своя Учител в ръцете на римските войници и

подлите свещеници, Исус казва „... и Аз се прославям в тях.” (ст.10)

В кого?! В тези страхливи, самонадеяни, емоционални рибари и бирници? В тези, които преди брони часове са се кълняли във вяроност и лоялност, а сега тичат през глава, скрити в сенките на нощта? Дали няма някаква грешка? Ами какво да кажем за нас? Ние, които викаме за милост към Бога когато ни заболи зъб и стискаме зъби когато някой ни настъпи в трамвая. Ние,

които с охота говорим за собствените си „опитности” и „победи”, и обезценяваме и омаловажаваме, това което другите, различни от нас правят.

↪ продължава от стр. 1

Да, Исус се прославя в нас, но не само в нас! Исус се прославя във всички, които биха повярвали в Неговото име. Той не се моли за православните, нито за католиците, нито за евангелистите! Той се моли „за ония, които биха повярвали в Него.“ (стих 20)

Как днес с лека ръка лепваме етикети, с които заклеяваме някой човек, църква или деноминация като „недостойни“ или „еретици“?

Преди да обвините някой, че „е отпаднал от благодатта“ или „се е запътил към ада“ искам да ви изброя няколко истини за ония, които са дръзнали да повярват в Христос, описани в Йоан 17 глава:

- Ние вярваме, че Исус е пратен от Бога; (стих 8)
- Ние принадлежим на Бога; (стих 9)
- Исус се прославя в нас; (стих 10)
- **Всички вярващи** сме едно, както Отец и Сина са едно; (стих 11, 21 и 22)
- Имаме Неговата радост, пълна в себе си; (стих 13)
- Ние не сме от света и светът ни мрази; (стих 14 и 16) (*тук бих добавил, че не хората от света, а князът на тоя свят ни мрази*)
- Ние сме опазени от лукавия; (стих 15)
- Ние сме осветени чрез истината; (стих 17 и 19)
- Ние сме пратени в света; (стих 18) (*ето тук идват хората от света, до които сме пратени*)
- Ние получаваме славата, предадена ни от Исуса; (стих 22)
- Ние сме съвършени в единство; (стих 23)
- Бог ни обича, както обича Исуса; (стих 23)
- Ние ще бъдем с Него и ще гледатме Неговата слава; (стих 24)
- **Исус и неговата любов живеят в нас;** (стих 25)

Това не е лист от дневника на психотерапевт за позитивното мислене, нито е изблик на проповедник на просперитета. Това е молитвата на Един, който остави славата си в Небето, взе върху си образ на слуга и знаеше, че го очаква смърт

на кръст и там на кръста ... ще бъде сам, изоставен от онези, за които се моли с тази молитва.

В това се изразяват трите „НЕ“, характеризиращи Божията любов:

НЕобяснима!

НЕотменима!

НЕустоима!

Любов, която надвишава всяко

то е умрял на кръста и възкръснал от мъртвите, не е достойно за твоята прошка. Никъде в Първосвещеническата молитва на Исус не виждаме и следа от осъждане. Нито укор. Той не казва: „Отче прости им малодушието, че след малко ще Ме изоставят“. Не казва: „Направи

Семейство Борислава и Владимир Владимирови с техните деца - Мишел, Мони и Йоанна

знание и всяко очакване.

„Но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че, когато още бяхме грешници, Христос умря за нас.“ (Рим 5:8)

И още...

„В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя Единороден Син, за да живеем чрез Него.“ (1 Йоан 4:9)

Ако Бог изявява любовта Си към нас, какво се очаква от наша страна, ние да направим? Да я приемем! Да, ние сме субекти на Неговата любов и безгранична милост. И не само ние, но и другите около нас. Затова трябва да се освободим от омразата и всяка непростителност. Ние сме опростени длъжници и сме длъжни да опрощаваме чуждите дългове. Чудили ли сте се какво може да ни държи далеч от Божията простителност – това е нашата непростителност. Това е най-сигурният начин да обидиш Спасителя, когато му заявиш, че някое от Неговите деца, за кои-

ги по-достойни, по-смели и по-вярващи“. А можеше да го направи. Можеше да им удари една последна проповед за назидание, но не го направи. Но ние го правим. Натякваме, припомняме и повтаряме. Издигаме глас в молитва и вместо да се молим – укоряваме. Това е основната причина днес да има разделение и нетърпимост между братя. А Бог там е заръчал благословение и живот до века – където има единство. Само в 17 глава Исус се моли три пъти за единство – веднъж между апостолите и два пъти между онези, които биха повярвали отпосле.

Ние сме призовани на единство и любов. Не защото сме най-сходните характери, не защото сме членове на еднородни клубове по интереси, но заради Неговата любов, изляна в сърцата ни: *необяснима, неотменима, неустоима!*

П-р Владимир Владимиров

Пътуване до древния Египет

Както всички знаем, Египет е една древна и също така обградена с въпросителни страна. Основава се на много противоречия – като се започне от появяването на страната като цяло, след това строежа на всички храмове, гробници и пирамиди, и се завърши с противоречията, изградени на религиозна основа.

Моят разказ не е за архитектурните паметници и туристически забавления, а за съдбата на египетските братя – християни, която също е обградена с много въпросителни в момента...

Малко преди началото на бунтовете срещу 30-годишното правителство, бях на организирана екскурзия до Египет заедно с моят приятел и група от още 10-тина човека. При кацането ни на местното летище, всички очаквахме с любопитство нашият екскурзовод, който трябваше да ни посрещне и съпровожда по време на престоя ни. Появи се скромно местно арабско момче, около 30-годишно, говорещо перфектен руски език. Помоли ни да го наричаме Иля, тъй като не харесвал арабското си име. Потеглихме по набелязаните маршрути и по време на съвместното ни пътуване, наред с посещенията и разказите му за

архитектурните забележителности и древния египетски свят, това момче постепенно ни „отвори вратата“ и към един друг свят – този на християните в Египет, на тяхното трудно и опасно съществуване.

Той самият с гордост заяви, че не е мюсюлманин, че ходи на Коптска църква (Копти наричат Християните в Египет) и носи разпятие и Библия. Показа ни и китката си, татуирана с Христовия кръст в знак на вярата му в Бога.

Обясни ни, че в личните си документи, египтяните са длъжни да впишат религията си – съответно мюсюлманин или християнин. На младите египетски християни е забранено да се издават задгранични паспорти, т.е. те не могат да напуснат страната! Целта е управляващите мюсюлмани да оказват все по-силна репресия и натиск върху тях в стремежа си да ги унищожат, без да им дадат възможност да се спасят в чужбина или да участват в антимюсюлмански движения извън страната! Редовно се извършват саботажни работи и ежедневието на християните. Трудно си намират работа и после бързо ги уволняват заради вярата им.

Чухме от Иля потресаващата история,

развила се на гара в околностите на град Кайро. Седемчленно роднинско семейство е трябвало да се прекачи от един влак на друг. Слезли на гарата и местната полицията поискала документите им, раздразнени от факта, че жените не са забулени от глава до пети в черно (както са длъжни да ходят облечени мюсюлманските жени, само с малък процеп пред очите, за да виждат) и още по-лошо – свободно разговаряли с мъжете си (повечето от мюсюлманските жени не контактуват с околните и отговарят само ако ги попитат нещо, особено мъже) ... Разбира се, на документите ясно е било отбелязано каква е религията им...Християни! Тогава полицаите своеволно са разстреляли цялото семейство, започвайки от най-възрастните, завършвайки с децата! Заради това, че те „Не вярват в „Правилния Господ“, който според мюсюлманите не е Исус, а е Аллах. Това е достатъчно оправдание за всички гонения там, защото изповядващите исляма се смятат за „праведни“.

Така почти ежедневно биват подлагани на насилие стотици, които обичат и вярват в Единствения Бог – Исус Христос! Съвсем наскоро в Кайро е била взривена

Призоваваме всички християни за молитва в единство:

- За Египет и защита на вярващите християни там;
- За мир в Либия и прекратяване на гражданската война;
- За целия арабски свят;
- За Япония – за бързо възстановяване на икономиката, за здравето на оцелелите от земетресението, цунамито, да няма екологична катастрофа, причинена от ядрената авария.

голяма църква по време на неделна служба, където много вярващи са намерили смъртта...Но...въпреки всички заплахи и насилия спрямо християните, ние с възхищение наблюдавахме как хора като нашият екскурзовод не се плашат да показват вярата си, да изразяват убежденията си с усмивка и с грейнало лице да разказват за християнските празници, да посещават Коптските църкви, да се молят и да четат Библията и да показват смело всички символи на своята вяра в Бога! Сякаш на фона на кървавите атаки срещу тях, те стават още по-силни...

И така, екскурзията свърши, но остана това разстърсващо докосване до тежката съдба на тези братя и сестри. То ме накара да се замисля колко благословени от Бога сме ние – имаме прекрасна църква „Дом на радост“, която посещаваме свободно, без заплаха от взрив вътре; имаме чудесните служения и празници във възхвала на Исуса, които можем свободно да споделяме с близките и приятелите си - без заплаха от саморазправа; неограничено можем да си търсим и намираме работа; имаме правото да ходим облечени с удобни дрехи и да общуваме свободно помежду си и да беседемваме и слушаме Божието слово - без заблуда и лъжеограничения... Имаме великата привилегия да бъдем обичани от Бога и да можем да изповядваме свободно вярата, обичта и преклонението си пред Него без да се страхуваме за живота си или този на децата и близките ни във всеки един момент! Трябва да сме благодарни и признателни за всички тези щедри Божи дарове, които ние приемаме за нормални, мирни и достъпни, а в същото време някои братя и сестри по света воюват за тях с цената на много жертви и загинали...

Сега християните са едва 10 процента от населението на Египет, но с Божията помощ и закрила, както и с нашите молитви, се надявам един ден те да бъдат поне 90 процента! Защото тяхната вяра е толкова истинска, силна и устойчива - дори и на смъртната заплаха! И нищо не е в състояние да я прекърши, а дори напротив! Нека се помолим за тези изтерзани, но смели души, които не „продават“ вярата в Исуса заради личното си спокойствие и безопасност, да ги подкрепим духом в трудната битка с тъмните сили на исляма!

А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнагражда тия, които Го търсят! (Евреи 11:6)
Даниела, гр. София

Мисия в Израел

„Молитствайте за мира на Ерусалим; Нека благоденстват ония, които те обичат!“

(Псалом 122:6)

запознанства; открития, изненади, много неща за научаване; ходене в Духа; сеене, инвестиране, и гледане към жътвата. Благодарете, мо-

Хосе и Джойс Паскуа и синът им Давид от „Джошуа Дженерейшън“ в град Ерусалим

Каква радост е да бъдеш в Градинския гроб, където бе положен нашия Господ Исус Христос! Той е свидетел за възкресението Му за стотици вярващи. Те пристигат с различни туристически автобуси, като запълват всяко свободно място в градината. Ние се присъединихме към тях, като запяхме християнски песни. Молитвите, които се принесоха този ден, сигурно са звучали в небето, както в деня на Петдесетница.

С очите си видяхме просперитетата на тези, които обичат Израел. Филипянците, които служат на Израел като настойници, са благословени. „По-велик е този, който е слуга на другите...“ В това се убеждаваме, като наблюдаваме тези ценни слуги на Господ. Песните, които пеят, имат звук, който е уникален и специален.

Деня, в който пристигнахме в Израел, Святият Дух говори на Хосе за програмата ни през следващите дни: „Ще има Божествени срещи и

лете се, ходатайствайте и очаквайте от Мен. Аз идвам скоро.“

Посетихме **Стената на плача**. Всред хилядите Хосе видя рабай Рори Кайе, с когото ние се запознахме при нашето посещение в Москва. Преди 18 години, по време на една Конференция, проведена в един от университетите.

По време на посещението в **планината Кармил** бяхме представени на пастор Петър и Рита Тцукахира, основатели на „Кехилат Ха Кармел“. Те вършат добра работа, като са се подчинили на Бога и са се преместили в Израел преди 20 години.

В **Афула** срещнахме Моти Климер, президент на „Сабра фондацион“. Тяхната дейност в Сибир и в Ерец - Израел, е да обучават евреите в техните еврейски традиции и корени. Осигуряват също хуманитарни помощи и практическа помощ на новозаселниците в Израел. Ние отидохме заедно с тях да доставим храна и дрехи на нуждаещи се се-

мейства, нови имигранти от Русия.

В **Кирият Шимона** ние се срещнахме с Норма Кнеен, която е посветила живота си в служение на застъпничество за нацията Израел. Нейният апартамент е в близост до границата на Ливан с Израел.

В **Тел Авив** посетихме и се молихме за служители и дипломати във Филипинското посолство. Ние предложихме да се помолим посолството да бъде благословение за Израел, като служи на хората от Филипините, които работят в Израел. Посетихме **бомбено убежище**, направено за църквите в Израел. Запознахме се с Пастор Кезия. Това е дребна на ръст, но авторитетна дама, пълна със Святия Дух. Тя е пастор на "Ню Лифе Кристиан Фелоушип". Нейната църква се събира в това бомбено убежище (в сърцето на Тел Авив) всеки уикенд. Хосе и аз имахме честта да служим, поучаваме, проповядваме и да споделяме любовта Исусова.

В **Книгата на Гинес** е записан Грайс Купана като създател на най-дългото знаме на Израел. То е било показано в Масада и Голанските

възвишения. Грайс е основател на "Алелуя Царство на Ерусалим". Това е фондация с офиси в Манила и Ерусалим.

Вълнуващо беше посещението на **Витлеем**. Какъв контраст от времето, когато Исус Христос се е ро-

лагат много свободни стаи в хотелите. Мястото, където е роден Исус, е препълнено от множества от различни нации, дошли да се поклонят. Имахме секунди да видим това свято място, защото бяхме бутани и припирани от тълпите.

дил в обора и това, което е градът в нашето съвремие. Докато за Дева Мария и Йосиф нямаше място в странноприемниците, днес се пред-

Благодарим, скъпи приятели, за пътешествието с нас, за молитвите и подкрепата, когато ние докосваме нациите с любовта на Исус!

Пъзел

Х. Харизанов

		Т	16	16				Р		Т	16	16	Н		П
				Е		Ъ	Р	Т	С	И	М	Е		Ъ	Р
		О					О	И	Т	О		Ж	И	В	О
		Р	Е	Ч			“	М	А	Р	Е	Ч	“	:	“
								О	И	А	С	И		Х	Р
						С	И	В	С	Б	О	Г	,	С	И
		Н					В	Н		Н		Т	Г	О	В
И	Я						.	И	Я		Т	О	С	Е	.

За решаване на пъзела използвайте същата схема на подреждане от десния квадрат. Пет от елементите са на местата си, а другите са разбъркани. При правилно подреждане ще прочетете водещ стих от Новия Завет.

МОЛИТВАТА Е НЕОБХОДИМОСТ

“А когато се молите, не говорете излишни думи, както езичниците, защото те мислят, че ще бъдат послушани заради многото си говорене. И тъй, не бъдете като тях, защото Отец ви знае от що се нуждаете преди вие да Му искате”. (Мат. 6:7,8)

С това Спасителят иска да ни предпази от многословие, т.е. празнословие, като се молим за неща, които са свършено безполезни. “Вашият Отец – казва Христос – знае от какво имате нужда”.

Освен това, Спасителят забранява продължителната молитва; продължителна, обаче, не по време, а по множеството думи. А че можем да се молим продължително време научаваме и от **ап. Павел**, който казва: “В молитвата бивайте постоянни” (Римл. 12:12). Нали и Господ Исус ни учи да постоянстваме в молитвата, като ни дава някои примери: **вдовицата**, която с непрестанната си молитва склонила немилостивия и жесток съдия; **Притчата за приятеля**, който дошъл неочаквано през нощта и вдигнал от постелката спящия, не по приятелство, а чрез непрестанна молба.

“А ако Той знае – ще възрази някой – от какво имаме нужда, тогава

защо трябва да Му се молим?” Ти и аз, ние всички се молим на Бога не за да Му отворим очите да види нашите нужди, но за да Го склоним да даде тяхното решение.

Тази молитва с малко думи, но с много чувство, може да премине в молитва без думи. Така се моли **Мойсей**, застанал спокойно пред Червеното море и пред роптаещия си народ. Тогава той каза: “Господ ще воюва за вас, а вие ще останете мирни.” (Исх. 14:13-15). Но в същото време сърцето му така силно щурмуваше небето в безмълвна молитва, че Бог му каза: “Защо викаш към Мен?” Никой от околните не го чу и дума да произнесе, обаче неизговоримите му стенания раздвижиха мощната ръка на Яхве.

Пророк **Илия**, след Божията прослава на Кармил, се наведе до земята, пхна глава между коленете си и остана за дълго време в това положение, докато слугата му седем пъти оглеждаше хоризонта и най-сетне откри един малък облак, голям колкото педя. Библията ни то с дума не загатва, че е говорил, дори шепнал в молитвата си, и все пак, получи отговор.

(III Царе 18:42-44).

За **Франциск от Асизи** се казва, че прекарвал по цели часове в пълно мълчание, като само от вре-

ме на време мълвял: “Боже! Боже! Боже!” След това ставал и изпълнен с благодат извършвал силни дела, предизвикващи учудване.

Молитвата с малко думи е не обх о д и м о с т за живота на всички ни. Нека поясним това.

Христос разказва в Притчата за сеяча, че доброто семе покарва в сърцето, расте и се радва на животворните слънчеви лъчи, но ето че изникват бурени, които задушават житото. От кого бяха посети тези бурени? От дявола и неговите служители. Кога ги посяха те? Тогава, когато добрите служители спяха, т.е. не се молеха. Едно очистено сърце може пак да стане нива от бурени, ако стопанинът му спи.

Молитвата ни откъсва от света. Да се молим непрестанно, това значи непрестанно да противостоим на светското влияние.

Молитвата с малко думи **подхранва духа на покаянието ни.** Ние хората сме твърде забравливи. Щом Бог ни удостои с правото да ни нарича Свои синове и дъщери, бързо забравяме, че идваме от греха, дори се мислим за свършени.

Бог дава благодат само на смирените. Помага на пребъдващите в молитва. Той знае колко е вярата и силата ни.

(следва) П-р Димитър Митев

Колко са многобройни делата Ти,
Господи,
Всичко си направил премъдро.
Земята е пълна с Твоите творения.

(Псалом 104:24)

*Бебето Петър,
родено през
м. ноември 2010 г.,
за утеха и радост на
мама Петя,
татко Петър
и братчето Жики.*

*Благодарим Ти,
Исусе, за гудото!*

В Евангелие от Лука, гл. 18 и 19 четем за Вартимей и Закхей.

Вартимей беше сляп и беден - просеше, за да се прехранва. Закхей беше началник на бирниците или главен данъчен инспектор и богат. Хора с различно минало, различен социален статус, но и двамата откликнаха на новината, че Христос идва. И двамата бяха търсещи и твърдо решени този ден да имат среща с Исус.

Тук можем да направим първия извод, а именно, че нашият произход, социален статус и външен вид нямат значение в отношенията ни с Бога, защото, както казва Библията, "Бог не гледа на лице, а на сърце." Интересно е, обаче, че всеки от тях имаше своите физически ограничения, които на пръв поглед сякаш можеше да им попречат да реализират това, което искаха. Вартоломей беше сляп и нямаше възможност да отиде близо до Христос. Закхей, от

в който решаваме да отхвърлим Божията покана и "сами да управляваме живота си", път, който на пръв поглед изглежда лесен, но чийто финал води до вечно отделяне от Бога.

Библията ни казва: "Който се насили, ще влезе в Божието царство." Не когото го насилят, карат и бутат, но "който се насили". Сърцето и разумът са ни дадени, за да правим правилни избори в живота си. Вярата в Бога не е пасивна. Тя започва с увереност в Божието слово и понякога изповед на това слово, но много често изисква и последващо действие от наша страна, което може и да ни коства усилия.

Ако ти е необходима работа, моли се за това и търси възможности с отворено сърце Бог да те насочи, коя е подходяща за теб. Ако искаш да му служиш, моли се за това и използвай всяка възможност да бъдеш полезен в църква и в обществото и

каквото и да направиш, сякаш няма полза. Няма приходи и си притиснат да уволняваш хора. Какво правиш? Молиш се, стискаш зъби и отстояваш това, в което си убеден, докато не дойде пробив!

Исус чу вика на Вартимей, спря се, дойде при него и го попита: "Какво искаш да направя за теб?"

Исус задава същия въпрос и на теб днес: "Какво искаш да направя за теб?" Какъв е твоят отговор? Какво ще поискаш от Него днес? Ти какво ще поискаш? Вартимей отговори: "Господи, да прогледам." Исус каза на Вартимей: "Прогледай; твоята вяра те изцели." И Вартимей веднага прогледна и тръгна след Исус, като слаvesше Бога. И всички хора, като видяха това, въздадоха слава на Бога.

Когато искаш, искай с вяра и ще получиш!

Исус дойде до дървото, на което беше

Искайте и ще ви се даде!

своя страна, беше нисък и не можеше да се добере до Исус, а и щеше да остане забелязан сред хората.

Понякога и ние самите сме в подобни ситуации. Мислим си, че не сме достойни, че сме толкова незначителни на фона на Вселената, която Бог управлява, че няма смисъл дори да си правим труда да Го замимаваме със себе си и своите проблеми, радости или мечти. Христос, обаче, опровергава това, като ни насърчава с думите: "Искайте и ще ви се даде, търсете и ще намерите, хлопайте и ще ви се отвори... и всяка ваша нужда възложете на Бога, защото Той се грижи за вас."

Какво направиха Вартимей и Закхей? Първият беше сляп, но не и ням. Той си каза: "Аз не мога да видя Христос, но със сигурност ще направя всичко възможно Той да ме забележи." И започна да вика с колкото му държи гласа: "Исусе, Сине Давидов смил се за мен!" Закхей, от своя страна си каза: "Нисък съм, но пък съм съобразителен, жилав и бърз и ще използвам това!" Огледа се наоколо и чевръсто се покатери на една смокиня, която беше на пътя, откъдето щеше да мине Христос.

Бог ни е дал свободна воля да правим своите избори в живота. Той ни е показал два пътя - път на примирение с Него. Път, който не е лесен, но е благословен. И път,

Бог ще ти покаже каква дарба имаш, за да можеш най-ефективно да служиш на Него и на хората. Не ти ли е омръзнало да стоиш свит в ъгъла на своята безпомощност и да се самосъжаляваш?

Тези, които вървяха пред Исус, смърриха Вартимей. Казаха му да мълчи, да не занимава Исус със себе си. Това спря ли го? Не, той викаше още по-силно: "Исусе, сине Давидов, смил се за мен!" Всички роптаеха, че Христос реши да влезе в дома на грешника Закхей, но това не попречи на Закхей с радост да откликне на призива на Христос и да го покани в дома си.

Преди имаше един лозунг, който гласеше: "Който има желание, намира начини и средства, който няма - търси причини и оправдания." Аз бих го перефразирал: "Който иска нещо по Божията воля, нека се моли и да направи стъпка на вяра, а не да търси причини и оправдания в себе си, Бог, другите и обстоятелствата и да се самосъжалява." Може би ще ми кажеш, както някои хора: "Ти не знаеш какво ми е. Не знаеш само колко ми е трудно." Чува съм и думите: "Твоята е различна. Сит на гладен не вярва."

Аз бих попитал: "А, защо мислиш, че на мен ми е лесно?" Всеки се бори в своята ситуация. Когато трябва да управляваш проекти и пазарът буквално е умрял и

Закхей, погледна нагоре и му каза: "Закхей, слез, защото днес трябва да отседна в дома ти." И той побърза да слезе и Го прие с радост. Бог те познава по име и се интересува от теб. Днес, когато желае да влезе в сърцето ти, когато желае да общува с теб, да влезе в живота, семейството и дома ти, за да те благослови, каква е твоята реакция? Библията ни казва: "Днес ако чуеш гласа на Господа, не закоравявай сърцето си." Откликни с радост като Закхей и приеми Христос за Господ във всяка сфера на своя живот!

Когато Христос влезе в дома му, Закхей стана и каза: "Господи, ето от сега давам половината от имота си на бедните; и ако някак съм ограбил някого, връщам му четворно." Ето това е покаяние!

И Исус каза на Закхей: "Днес стана спасение на този дом; защото и този е Авраамов син. Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото."

Подходът на Христос към двамата беше индивидуален, но крайният ефект беше еднакъв. И Вартимей и Закхей приеха Господа в сърцето си, пожелаха да живеят живот в прослава на Бога

Христос пита и теб днес: "Какво искаш да направя за теб?"

Какъв е твоят отговор?

П-р Емануил Тотев

Исус е винаги с нас

В един снежен февруарски по-неделник бързахме с Мишел, Мони и Йоанна да не закъснеем за училище. А раничката на Йоанна е толкова тежка! Нали е първокласничка, сложила е вътре какво ли не!

Часовете ми започват по обяд. Дотогава класът ми учи с колеги. Не ми се прибира вкъщи, като гледам как вали снегът. В училище винаги има какво да се прави. И така неусетно минават два часа.

Изведнъж в мен идва решението да се прибера вкъщи – близо е. Ускорявам крачките си. Гледам до портата стои млада жена. „Какво прави там? Може би чака някого?“ – мисля си. В този момент звъни GSM-ът ми. Чувам гласа на дъщеря ми: „Мамо, къде си? Жената от Овергаз чака пред нас, за да провери газовата инсталация. Да няма някъде изтичане на газ. Това е, както знаеш, редовния годишен преглед!“ „Добре, виждам я, не се тревожи!“

Съвсем бях забравила за уведомителното писмо. Благодарих на Бога за водителството чрез Духа. С това, обаче, не свърши Неговата милост.

Обикновено сутрин внучетата

ми заключват техния етаж и вземат ключа. А тази сутрин стана така, че той беше у мен.

Оказа се, че за прегледа трябваше да отключа и техния етаж!

Господ беше промислил за всичко. Наистина се грижи за нас. Докато попълваше документацията си служителката, заговорихме за вратата Христова. Дадох ѝ последните два броя от вестника „Божие Слово“. Знаеше за него от покойния ми съпруг – епископ Милчо Тотев.

Посятото семе на словото беше поникнало. На тръгване ме попита: „Защо има лоши хора?“ „Защото живеят в тъмнина, без Бога.“ „А ние сме слънчеви и добри хора. И Исус ни събира в това трудно, но напрегнато време, за да се окуражаваме и помагаме.“ „Вие сте сол на земята и светлина на света – казва Исус Христос.“

Той е нашата изпитана помощ и канара, сила на живота ни. Ако все още не си Го приел в живота си, моли се:

„Господи Исусе, прости ми греховете. Приемам Те за мой Господ и Спасител. Благодаря Ти, че ме благославяш! Амин!“

Ани Тотева

Благословение, слава и премъдрост, благодарение и почит, сила и могъщество на нашия Бог до вечни векове. Амин.

(Откр. 7:12)

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения екип!

Божия църква „Дом на радост“

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)

Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11 ч.

В Баня,

ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
сряда - 18:30 ч.; неделя - 9:30 ч.

Абонаменти за 2011 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН №-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от вол-
ни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428